

ESTE

2/2009

VÝCHOD

ROZHOVOR 3

MATĚJ SPRÁVKA

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ 5

NOVÝ LOVEC

REPORTÁŽE Z AKCÍ 6

LESNÍ ŠKOLA

REPORTÁŽE Z AKCÍ 9

PRŮSEKY

REPORTÁŽE Z AKCÍ 11

ASTERION

PÁTRÁNÍ PO ZANIKLÝCH KLUBECH 14

47.KBS SEDMIČKA

CO PODNIKÁ ... 16

JESTŘÁBI, MRAVENCÍ ...

ZÁŽITKY Z AKCÍ 18

SPRÁVNÁ TROJKA

AKTIVNÍ KLUBY 19

240.KBS MRAVENCÍ

VÝVĚSKA AKCÍ 22

DUBEN - KVĚTEN

ANKETA 23

VÝCHOD

Vážení čtenáři,
omlouváme se Vám, že má časopis malé zpoždění. Ale jednak jsme čekali na několik reportáží a jednak jsem měl zavirovaný počítač. Tudiž jsem nemohl odeslat dokumenty své. Časopis má ale doufáme kvalitní obsah. Zajímavé dokončení pátrání po Sedmičce a aktuální reportáže. Proto Vám přeji Hezké počtení.

ZA REDAKCI WAPI

REDAKTOŘI:

Stanislav Čaban - Wapi
Tomáš Moravec - Topik
Martin Svatoň - Svišť №2
Matěj Správka

FOTO NA TITULNÍ STRANĚ:

Anna Hagarová - Žluťásek

DALŠÍ ČLÁNKY:

Ferdinand Forró - Ferda
Anna Hagarová - Žluťásek

POUŽITÉ FOTOGRAFIE:

Anna Hagarová - Žluťásek
Lucie Černohousová - Dudla
Hynek Cígler - Hyňas
Stanislav Čaban - Wapi

E-MAIL: c.vychod@email.cz

WEB: spjf-vc.wz.cz

MADE IN VC - 20.DUBNA 2009

CHYBY VYHAZENY

ROZHOVOR

MATĚJ SPRÁVKA

TENTOKRÁT JSME SI VZALI NA PAŠKÁL POSLEDNÍHO Z REDAKTORŮ VÝCHODU - MATĚJE SPRÁVKU.

TAK SE NÁM STRUČNĚ PŘEDSTAV, MILÝ HOCHU.

Ahoj. No...tak jmenuji se Matěj Správka, jsem z metropole jménem Česká Skalice a chodím na gympl do Náchoda. Jsem členem a "vedoucím" 240. KBS Mravenci v České Skalici. Rád čtu a rekreačně sportuji, poslouchám svou oblíbenou hudbu, baví mě počítače.

JAKÉ SPORTY TĚ BAVÍ?

Jezdívám na kole, v létě si rád zahraji fotbal, tenis nebo volejbal, v tělocvičně navíc floorball, ze zimních mám nejradši lyže a snowboard, dále bruslení (a tedy i hokej) a běžkování.

JEZDÍŠ UŽ NĚKOLIK LET NA TÁBORY NA PIKÁREC. KOLIK ROKŮ PŘESNĚ A JAK JSI SPOKOJEN?

No, tak to budu muset chvíli přemýšlet...Jestli se nepletu tak jsem stihl tři tábory. A za tu dobu jsem si tak zvykl na místo, vedení i odpolední fotbálek, že bych neměnil.

TY JEDEŠ I LETOS. NEJSI NA TO UŽ TROŠKU >STARÝ<?

Pár let už mi bylo, ale letos budu naštěstí fungovat jako pomocný vedoucí, takže se snese, že věkový limit překročím o jeden až dva roky.

PLÁNUJEŠ TŘEBA BÝT JEDNOU VEDOUCÍ NĚJAKÉHO ODDÍLU NEBO SE NĚJAK JINAK DÁL VĚNOVAT PRÁCI S MLÁDEŽÍ?

Dokud to půjde, rád bych vedl Mravence, ale nevím, jak to budu za dva roky, kdy snad budu mít před maturitou, stíhat. Potom, za předpokladu, že se dostanu na nějakou vysokou školu, mi nejspíš taky nebude zbývat mnoho času na práci

s dětmi, ale dost rád bych tomu nějaký čas věnoval. Ale tahle otázka je přece jenom dost předčasná, ve skutečnosti nevím, co bude za týden, natož abych mohl takhle dlouhodobě plánovat.

V LOŇSKÉM ROCE JSI PRO NÁS UCHYSTAL STÍNADLA, CHYSTÁŠ I LETOS NĚJAKOU AKCI?

Stínadla jsem pouze pomáhal organizovat, největší kus práce, nápad, byl dávno hotový. Na letošní rok jsme s Ferdou a s Mravenci plánovali jednu víkendovku, ale pořád to není jasné, nedostali jsme se zatím k realizaci. A na podzim bych se opět rád zapojil do přípravy Stínadel. A to jsou jediné dvě akce, které nyní plánujeme a na kterých se nejspíš budu podílet.

JAK TEBE OSOBNĚ ZAUJALY PŘÍBĚHY ZE STÍNADEL?

Já osobně jsem si Stínadelskou trilogii přečetl až asi před třemi lety, do té doby jsem znal Rychlé Šípy asi jen z komixů. Jestřábovy knížky na mě udělaly velký dojem, protože jsou opravdu výborně napsány, mají zajímavý, tajemný děj, rychlý spád, takže jsem se u nich

nenudil. Jednoduše řečeno, prožil jsem dobrodružství ve Stínadlech spolu s Rychlými Šípy, takže se tyto tři knihy staly jedněmi z mých nejoblíbenějších.

CO MÁŠ LETOS V PLÁNU? JAKÝCH AKCÍ V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ SE ZÚČASTNÍŠ?

Za týden se chystám jet na Asterion (což ale, mám pocit, není akce SPJF), kam jsme původně měli jet z klubu 4, nakonec jedeme od Mravenců jen já a brácha. Pak se chci zúčastnit co nejvíce akcí pobočky, navíc bych měl být i na náborových akcích v rámci projektu Východočeské pobočky. Pak samozřejmě tábor, naše Uličky a také Stínadla ve Vyškově. O jiných akcích v rámci SPJF zatím nevím.

ROZHOVOR PŘIPRAVIL WAPI

III PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

NOVÝ LOVEC

Jerry rychle i s chlapcem v náručí doběhl do srubu, ale když viděl, co se tam stalo, podlomila se mu kolena. Celý srub byl přehrabaný, ztratilo se spousta věcí, a když se podíval ke stěně srubu, ležela tam mrtvá Margaret. Někdo jí zastřelil. Na podlaze našel medicínový váček, byli to indiáni! Jerry vyšel před srub a donesl na postel George. Malý George, když viděl mrtvou matku, začal plakat. Jerry našel ve skříni obvaz a tak Georgovi vymyl a obvázal rány. Potom došel do stodoly pro lopatu a začal kopat hrob. Několik desítek kroků od srubu byla malá vyvýšenina a na té se pustil do práce. Trvalo několik hodin, než ho vykopal a byly to hodiny plné pláče. George pochopil, že matku již nikdo neoživí a proto uvnitř srubu plakal také. Jerry, když byl hotov, vešel do srubu, šel k posteli a snažil se Georgie utišit. „Musíme být silní, hochu.“ Sám však potřeboval útěchu. Vyndal ze skříně láhev pálenky a začal pít. Potom oblékl Margaret do jejích nejlepších šatů a odnesl jí k hrobu. Malý George se s námahou postavil a šel za otcem. Našel ho stát u hrobu,

ve kterém ležela Margaret. Jerry jí tam s opatrností snesl. Když viděl, že přichází George, přestal plakat. Chtěl, aby v něm chlapec našel oporu a ne, aby ho našel zhrouceného. Jelikož už zapadlo slunce, vešel George do srubu a ulehl znovu do postele. Jerry zahrabal hrob, na vrch navršil kameny a do čela hrobu vtloukl bílý kříž z jasanu.

Potom šel do stáje poklidit. Když se vrátil asi za hodinu, našel v posteli ležet George v horečce. Oba se najedli a usnuli. Ráno, když se Jerry probudil, našel ležet George mrtvého v posteli. Zemřel na sepsi ze škrábnutí od pumy. Jerry to nemohl přenést přes srdce, vždyť všichni členové jeho rodiny zemřeli. Došel ke stolu, kde byl v zásuvce revolver. Otevřel ji, vyňal revolver a přiložil ho ke spánku. Zmáčkl kohoutek a ozvalo se jen cvaknutí, revolver nebyl nabit. Otevřel proto bubínek, vložil do něho všech šest nábojů a zase bubínek zaklapl. Znovu revolver přiložil k hlavě a zmáčkl spoušť. Ozvala se rána. Jerry si ze smutku prohnal hlavou kulku

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE SE MŮŽETE TĚŠIT NA NOVOU POVÍDKU.

DOPSAJ TOPIK

LESNÍ ŠKOLA,
školicí akce SPJF, se konala od pátku 13. do neděle 15.3.2009 v Mrákotíně. Za naši pobočku se jí zúčastnili 3 lidé: Láďa Ježek, Martin „Svišť №2“ Svatoň a já.

V den odjezdu jsme měli sraz ve dvě hodiny na nádraží v Hradci Králové. Po menších obtížích jsme se všichni v pořádku sešli a vyrazili vlakem do Pardubic. Tam jsme přestoupili do vlaku na Vídeň, který byl tažen nejrychlejší lokomotivou Taurus a asi ve čtvrt na pět vystoupili v Brně. Zde jsme měli 15 minut na to, abychom našli autobusové nádraží Zvonařka, ale i to se nám nakonec povedlo, takže jsme z Brna do Mrákotína jeli autobusem spolu s většinou účastníků Lesní školy. Když jsme konečně vystoupili z autobusu, stačilo již jen dojít kousek za vesnici a konečně jsme byli na místě.

Jakmile jsme si odložili zavazadla do jedné z chatek, začaly velké přípravy – bylo nutno vyklidit (tzn. vynosit fotbalové branky, lodě a molo ven) a připravit (rozmístit stoly tak, aby se u nich dalo sedět a zapojit topení) klubovnu, nánosit věci z auta do kuchyně

a pět nejstatečnějších se vydalo potmě hledat vzdálenou studánku.

Když se konečně promrzlí vrátili se třemi zpola naplněnými barely, mohla začít první hra. Poker s doklady o různé věci z našich peněženek (jízdenky, lístky na obědy, permice do bazénu, fotografie na doklady...) byl velmi zajímavý a divácky úspěšný. Před první přednáškou jsme se ještě stihli navečeřet (byl vynikající „Avokádový džuveč s kůrčičkou Chucka Norrise“ od Kotěte a Bédinky) a poté následovala Hyňasova přednáška O stanovách s směrnících SPJF. Po jejím skončení jsme se rozmístili do tří chatek a šli spát.

V sobotu jsme se probudili do úplné tmy. Ne, nevstávali jsme brzy. Pouze jsme nechali zavřené okenice. A ve chvíli, kdy je kdosi otevřel, jsme byli osvíceni?. Po chvíli jsme se však vzpamatovali, oblékli a zkulturnili, a šli snídat „Bedinčinu ciabbatu a Kotěcí čapátí“. Poté jsem se připojil k čtyřčlenné výpravě pro vodu, a, zatímco jsme byli mimo tábor, začala prezentace Mediální prezentace oddílu, pobočky, ze které jsme neviděli úvodních

pár minut. Následoval Sharp a jeho Finance a pojištění, účetnictví a po kratší přestávce všemi očekávaný Fundraising (=získávání prostředků), o kterém prý ani tvůrce prezentace, sám velký Čáp, nevěděl, co to vlastně přesně je?.

K obědu byla „Hare Krišna inspirace Brada Pitta“ a „Karibské langustíny Boba Marleyho“ s „dušenými bambusovými výhonky s trochou kokosového olejíčku“. Po tomto vydatném jídle většina z nás spálila přebytké kalorie během prvního poločasu bahenního fotbalu (skončil 4:5 pro tým bez plovacích vest) a poté jsme se shromáždili v klubovně, abychom vyslechli přednášku o Bezpečnosti na akcích a hygienických pravidlech od pana Jana Šrůtky, hasiče, který k nám za tímto účelem zavítal. V pauze rozdělující přednášku na dvě dvouhodinové části jsme dohráli druhý poločas fotbalu, který vyhrál tým s vestami 5:3 (takže tým s vestami také vyhrál celé utkání 9:8). Po skončení přednášky nám také bylo dopřáno vyzkoušet si, jaké to je hasit vodním hasícím přístrojem (a Ohiči si dokonce vyzkoušel, jaké to je

být hašen).

Konec dne jsme pak strávili u velmi zajímavé, extrémně politické a nadprůměrně vyjednávací (zjednodušeně super) hry Celosvětový konflikt, kdy se dvojice hráčů vžily do rolí vůdců své země (Ruska, Izraele, Íránu, USA, Sýrie, Turecka anebo pásma Gazy) a snažili se bojem či jednáním dosáhnout svých cílů. Na konci hry byl Izrael téměř zničen Íránskými rakety, Írán byl zničen úplně odvetou Izraele, území Gazy a Íránu se dostalo pod správu mezinárodní organizace (v čele s USA a Ruskem), pod kterou se také v nejbližší době dostanou nejspíš i Sýrie a Izrael, protože jsou na pokraji zhroutil. Ovšem i po katastrofách takových rozměrů jsme se s chutí pustili do „Pstruha Puebla s macukasa sushi señority Čikity (Petra Kubánského)“ . Po večeři jsme za akci zaplatili, odevzdali jízdenky (kvůli možnému proplacení) a naše trojčlenná východočeská skupina si na zítřek vyjednala Hyňasův odvoz na nádraží v Telči. A pak jsme se rozloučili a šli spát.

Deset minut před pátou nás vzbudil Láďův budík. Potichu

REPORTÁŽE Z AKCÍ

LESNÍ ŠKOLA

jak to jen šlo jsme si sbalili a šli vzbudit Hynka a Sviště (ten se sice měl vzbudit sám, ale i když jeho telefon vyhrával po celé chatce, ani to s ním nešlo?). Pak jsme měli problém vyjet, protože na rozmáčené cestě nebylo auto schopné se rozjet, ale nakonec jsme i to dokázali, s předstihem dojeli na nádraží, nasedli do vlaku a odjeli domů.

Ale abych vás nepřipravil o události posledního dne, zkopíroval jsem sem konec Hynkovy reportáže z klubovny:

BOHUŽEL SE HRA PROTÁHLA A SOTVA ZBYL ČAS NA VEČEŘI, PSTRUHA PUEBLO S MACUKASA SUSHI ČIKITY (PETRA KUBÁNSKÉHO). ROZHODNĚ ALE NEZBYL

UŽ NA PREZENTACI ÚČASTNÍKŮ, ANI NA KRÁTKÉ REVIEW PROBĚHNUTÉ HRY. NA TO SE DOSTALO AŽ RÁNO, PO SNÍDANÍ ČATNI PUDÍNA S BURGUNDSKÝMI ZTRACENÝMI VEJCI GEORGE BUSHE, KDY ALE UŽ NEBYL PROSTOR ANI VŮLE NA PROMÍTÁNÍ FOTEK. ATANOVO CD TAK ZŮSTALO BOHUŽEL PRO TENTOKRÁT NEDOTČENÉ.

VÍKEND SE OPRAVDU PAVEDL, JAK DOKLÁDAJÍ SMS A E-MAILOVÉ VZKAZY ÚČASTNÍKŮ, BYŤ HYŇAS TRPÍ „POŘADATELSKOU DEPRESÍ“. JE SKORO JISTÉ, ŽE PODOBNÁ ŠKOLENÍ SE BUDOU V BRZKÝCH TERMÍNECH OPAKOVAT PRO TY, NA KTERÉ SE TENTOKRÁT NEDOSTALO. TITUL AKREDITOVANÝ VE-DOUCÍ SPJF BY SE MĚL BRZY ROZŠÍŘIT MEZI VŠECHNY, KTERÍ SYSTEMATICKY A PRAVIDELNĚ S DĚTMI A MLÁDEŽÍ POD SPJF PRACUJÍ.

TEXT: MATĚJ FOTO: HÝNEK

PRŮSEKY

V sobotu, 28.3.2009 proběhla v Babiččině údolí u hájovny na Pohodlí brigáda zastřešená 240.KBS Mravenci. Sešli jsme se tam v počtu celých šest (i když není šest jako šest) a to - Ferda, Wapi, Svišť, Žluťásek, Topik(jeden a půl) a jediný zástupce Mravenců-vlastně docela Mraveneček(chybějící polovička)-Davido. Do Skalice jsem přijela autobusem v 9:00 a na náměstí už mě očekávali Wapi, Svišť a Topik. Vydali jsme se do Mraveniště, kde jsme nabrali Ferdu a Davida a vyrazili na Pohodlí. Cestou nás Ferda poněkud zdoluhavě seznámil s nevěřícím Tomášem, načež dal Wapimu přečíst papír z Wikipedie, který Wapi přečetl a asi tak po půl hodině jsem se dostali k samému jádru Ferdova problému, který spočívá ve vyhoření. Z Wapiho výrazu jsem usoudila, že by ocenil, kdyby Ferda to, co řekl za posledních pět minut řekl hned na začátku, aby bylo dostatek času na jiné téma, a tím byl projekt Kontinenty. Pak už jsem konečně dorazili na Pohodlí. Ferda nám řekl, že máme prosekat houští táhnoucí se podél cesty a zakrývající tak důchodovým

výletníkům výhled na louku, stromy a balíky sena. Tak jsem se dali do práce. Sekerku jsem měli jen já a Topik, Ferda měl něco jako motorovou pilu, v té mu ale asi po 10 minutách došel olej, tak taky neměl nic. Na Pohodlí jsem strávili celé dopoledne, prosekali cca 15 metrů, odnosili cca 45% větví atp. a protože se to klukům nechtělo nosit v rukách, dokonce si sestavili nosítka, na kterých nakonec skončil přivázan nebohý Svišť. Asi tak o půl druhé jsem se vydali zpět do Mraveniště s malou zastávkou u Viktorčina splavu,

REPORTÁŽE Z AKCÍ

PRŮSEKY

kde Svišť neodolal a vykoupal se. Cestou zpátky jsem řešili všechno možné, počínaje tím, kdo ponese Topikův kyj, vlastním cílem Kontinentů konče. V Mraveništi už na nás čekali Helča a Danek s žampionovou polévkou(kdyby jste náhodou u Forrů někdy nechtěli polévku, obraťte talíř dnem vzhůru ;-)) a báječné špagety. Poté jsme poslouchali Ferdovi historky, prohlíželi s Mravenčí kroniky a čekali na zbytek klubu, tj. Kubu a Matěje. Čas jsme si krátili rovnáním jákýchsi tvarů, které Ferda,

chtějící se jich zbavit, věnoval Jestřábům.

Po chvíli vypukl spor, zda jsou „ty věci“ Svitě, který se na ně podíval první (a urazil si při tom koleno) nebo Jestřábů, protože jim je Ferda dal. Spor vyřešil Topik, který si je vzal (když kluci odcházeli, byly mu zkonfiskovány a předány Jestřábům). Kuba přišel cca za půl hodiny, ale Matěj dorazil zrovna ve chvíli, kdy kluci pospíchali na autobus a proto mu jen mezi dveřmi řekli, že je v realizačním týmu Kontinentů.

SEPSALA A NAFOTILA ŽLUŤAS

ASTERION

Již páté pokračování fantasy LARPU Asterion se konalo v období Velikonočních prázdnin od čtvrtka 9. do neděle 12.4.2009 na hradě Cimburk. Ten je postaven na západním konci Chřibů, pár kilometrů od vesnice Koryčany, což vám nejspíš stejně nic neříká, takže jednoduše: zhruba 50 kilometrů vzdušnou čarou na východ od Brna.

Kdo nevíte, co je to LARP, pro toho je následujících pár vět. Zkratka znamená Live Action Role Play. Kdo znáte pojem RPG na počítači, jste hodně blízko, jenom tohle je naživo – prostě máte svou postavu, tu hrajete se vším všudy jak to jen dokážete (takže něco jako divadelní představení – měli byste se tak chovat, vyjadřovat...), máte kostým, který odpovídá prostředí (fantasy, sci-fi) a samozřejmě i zbraně (obvykle bezpečné, např. meč obalený kobercem, aby byl měkký, u šípů na konci kuličku z látky apod.)...

Do Koryčan jsme jeli přes Brno, kde jsme při nastupování do vlaku spatřili skupinu asi 20 lidí, z nichž někteří nesli v rukou jekorové zbraně, ostatním z krosen koukaly čepele mečů nebo méně skladné

části kostýmů. Když přišli blíž, poznali jsme některé známé tváře účastníků minulých ročníků. Spolu s touto skupinou jsme dorazili do Koryčan a odtud pěšky pokračovali po zelené turistické značce na 6 kilometrů vzdálený hrad. Po zdoluhavých dvou hodinách cesty kopcovitou krajinou jsme potkali jednoho z organizátorů, Zyta. Ten nám oznámil radostnou zprávu, že kopec, který se před námi rýsuje je opravdu poslední a tak jsme se konečně šťastně dostali na místo. Zde jsme shodili na zem všechna zavazadla, zaplatili a občerstvili se. Pak přišla práce...

Po necelé půlhodince oddechu natáhlo několik lidí celtu na kostru z lešení a zastřešila tak velmi důležité místo – budoucí herní hospodu. Pak jsme si vzali pracovní rukavice a odpracovali si část pronájmu hradu. Jednoduše jde o to, že na tomto i minulém Asterionu jsme si pobyt na hradě odpracovali přímo na místě, díky čemuž se účastnické poplatky velmi výrazně snížily. Letos jsme přebrali hromadu sutí a vybrané kameny rozdělili podle velikosti, a s pomocí kladky vytahali v kýblech kupu písku přes hradby do vnitřní části

hradu, kde bude sloužit k rekonstrukci.

Po pár hodinkách práce konečně přišel povel, že se máme sejít na nádvoří. Zde nám byly oznámeny základní organizační věci, stručně vysvětlena pravidla a bylo nám řečeno, že se máme převléci do kostýmů, protože za chvíli již začne první hra...

V Tarosu, velkém městě, kde jsme se všichni nacházeli, měl proslov starosta města, generál Oplacký. Oznámil nám, že se ze severu blíží ohromná skřetí vojska, takže je třeba zachránit suroviny a obyvatele z okolních vesnic včas. Toto poslání nám však ztěžovali různá lesní chamrad' a střepy. Některé z vesnic pohltil les, protože lesní druidové se mstili za dlouhodobé plnění lesů lidmi, a pár dobrodruhů ztratilo paměť poté, co se řízli do ruky o jakýsi zajímavý střep. Po setmění hra skončila a rozhořel se oheň, u kterého jsme strávili zbytek večera.

Budíček v podstatě nebyl, takže jsme se další den probudili skoro všichni mezi sedmou a desátou, pak byl probuzen i zbytek. Po snídani jsme šli opět pracovat, pak jsme se naobědvali a po odpočinku jsme se vydali na velkou bitvu

o Pětivěží. Získáním pěti věží obsazených skřety bysme totiž podle slov generála Oplackého získali převahu a slušnou šanci se skřetím vojskům ubránit. Bitvu jsme nakonec vyhráli, ale bohužel byl zabit generál. Po návratu se roznesla příjemná zpráva – byla otevřena herní hospoda, která bývá centrem dění. Také byla vyhlášena volba nového starosty, kterým se nakonec stal muž přezdívaný Skřetobij. Těsně před jeho zvolením byla sice zabita vdova po generálu Oplackém, ale to zvolení nezabránilo. Po volbě jsme opět poseděli u ohně a šli spát.

V sobotu jsme se probudili do dne plného změn. Po snídani se rozeběhla hra. Nový starosta začal pronásledovat skřítky, kteří byli podezřelí z vraždění cizí armády, protože tento akt mohl být brán jako porušení neutrality a mohl vést k našemu napadení další armádou. Málem byla zabita velmi slavná skřítčí bojovnice Medvědice, kterou naštěstí z agonie zachránil místní alchymista, ten později zabil nového starostu, došlo k ještě asi ke dvěma pokusům o vraždu a nakonec přišla zkáza. Městem se začala šířit nejspíš nějaká epidemie, jejímž výsledkem bylo, že valná

většina postav přišla o paměť. Občas si náhodou člověk vzpomněl na nějaký název a výsledkem tohoto se během chvilky objevilo bratrstvo Alkoholiků uctívající své artefakty – nejvýznamnějším byl Květák, který jsme se snažili najít, během pátrání jsme pak našli Něčo Iného a Cokoliv. Nakonec byl Velký Květák nalezen skupinou lidí, kteří se díky svému objevu stali guru Alkoholiků. Následně využili Isti a tvrzením, že ve Stínovém světě je Obrovský Květák, který tento svět celý vyplňuje, přesvědčili zfanatizované Alkoholiky k tomu, aby se nechali rituálně zabít (což byla prý jediná cesta, jak se dostat k Obrovskému Květáku). Takový konec nikdo nečekal, přežilo jen pár lidí, většina z nich s vymazanou pamětí a tím hra skončila, protože navázat na něco takového je téměř nemožné. Po tomto rychlém konci jsme si opět zapracovali a při setmění započal další LARP. Děj se odehrával v budoucnosti – planeta Země byla napadena neznámou mimozemskou civilizací, lidé byli vyhlazováni, po celé zemi se šířila radiace. Ještě před začátkem jsme si vymysleli postavy (Haris Pilton,

hvězdička, která zdělila velký majetek a které vadilo ze všeho nejvíc, že si zlomila podpatek, dva romští princové Laco Lakatoš a Arpa Demeter, kteří spolu hrdinně zahynuli v boji v přesile, celý tým SG-1 v čele s Jackem O’Neillem). Neustálému nátlaku mimozemšťanů lidé odolávali a postupně získávali zbraně (původně byli neozbrojení), ale také postupně umírali. Bylo zjištěno, že je nutné spočítat 5 rovnic o pěti neznámých, tohoto slavného konce se však dočkali pouze tři lidé – Haris Pilton, bezejmenný špion a Samanta Carterová. Navíc Haris a špion zůstali na planetě, protože nevědomky odpálili raketu aniž by byli na její palubě, takže je jejich osud nejspíš zpečetěn. A osud lidstva tak ležel opět na členu SG-1, zatímco my šli klidně spát.

Po probuzení do nedělního rána nastalo balení a úklid hradu. A pak jsme již vyrazili. Za hodinu a čtvrt jsme se museli dostat do Koryčan na autobus, ten jsme nakonec přece jen stihli (i když jsme šli zkratkou), pak jsme přestoupili do vlaku a odjeli do Brna. Zde jsme se rozloučili se zbytkem a opět jen ve třech pokračovali domů.

III PÁTRÁNÍ PO ZANIKLÝCH KLUBECH

47.KBS SEDMIČKA

PÁTRÁNÍ PO ZANIKLÝCH KLUBECH V OKOLÍ ČESKÉ SKALICE (TEDY PO 47. KBS SEDMIČKA A PO 331. KBS ZAJÍCI) JSME SI VZALI JAKO TAKOVÝ KLUBOVNÍ ÚKOL. PROTOŽE JSME S WAPIM PŘI JEHO NÁVŠTĚVĚ ZAČALI SE SEDMIČKOU, VĚNUJEME SE JÍ I S MRAVENCÍ A ZAJÍCE SI NECHÁVÁME NA POZDĚJI...

Již víte, že klub Sedmička měl tři členy a že u dvou z nich naše pátrání k ničemu nevedlo. U otce třetího jsme sice dostali informaci, že syn s kamarády nejspíš nějaký klub kdysi měl, a dokonce i adresu, kde nyní bydlí, ale bohužel ten den nebyl nikdo doma (a to jsme zkoušeli zvonit a bouchat na dvoje dveře, protože ani u jedněch nebylo jméno).

A tak jsme tedy v pátek 20. března stáli s Danem v prvním patře domu s hospodou U Konvalinků a rozhodovali se, na které dveře zaťukat. Zbytek klubu jsme nechali stát před domem abychom nikoho v domě zbytečně nedráždili a také aby nás měl kdo chytat, kdybychom u pana Zítka ne našli pochopení. Po chvilce postávání jsem čistě logicky rozhodl, že zaťukáme na dveře, nad kterými visela keramická podkova s nápisem „Pro štěstí“. Po chvilce nám otevřela mladá žena. Po slušném pozdravu jsme se představili, řekli, že jsme ze Sdružení Přátel Jaro-

slava Foglara a že hledáme pana Libora Zítka, protože pátráme po zaniklých klubech a on kdysi jeden z nich vedl. Dozvěděli jsme se, že nyní sice není doma, ale že se vrátí asi za půl hodiny. Tak jsme tedy celí napjatí odešli.

Po necelé hodince jsme se vrátili ke vchodovým dveřím pod podkovicou. Po krátkém zaklepaní se otevřely dveře a tam stál mladý muž atletické postavy, středně vysoký, s krátkými černými vlasy. Opět jsme se představili a vyložili mu, o co nám jde. Potvrdil nám, že opravdu kdysi klub měli, ale že je to hodně dávno. Na otázku, zda ještě nemá nějaké památky na klub nám odpověděl, že by možná něco mohlo být u rodičů, u sebe v bytě že nemá nic. Poprosili jsme ho tedy, aby se podíval, zkusil si vzpomenout na cokoli ohledně jejich klubu a já mu dal svůj e-mail, na který se mi měl ozvat v případě, že by něco objevil.

Tak uplynuly 2 týdny a pořád žádná zpráva. Nakonec, v pondělí 6.4., jsme se rozhodli k druhé návštěvě. Dozvěděli jsme se, že rodiče již bohužel všechny věci vyhodili. Vzal jsem si tedy alespoň e-mail, na který jsem z domova odeslal pár otázek a spolu s odpověďmi je zařadil do článku:

III PÁTRÁNÍ PO ZANIKLÝCH KLUBECH

47. KBS SEDMIČKA

1) MOHL BYSTE SE STRUČNĚ PŘEDSTAVIT?

Libor Zítko, 29 let, obchodní manažer, ještě stále chvíli svobodný, současné koníčky – hory, fotbal, kolo vlastně veškeré sportovní aktivity

2) JAK JSTE SE PŘED NĚJAKÝMI TŘINÁCTI ROKY DOZVĚDĚL O SDRUŽENÍ PŘÁTEL JAROSLAVA FOGLARA (SOTVA V TÉ DOBĚ BYLY NĚJAKÉ STRÁNKY O SPJF NA INTERNETU...), A CO VÁS PŘIMĚLO SE DO NĚJ S KAMARÁDY PŘIHLÁSIT? KDY TO BYLO?

O Sdružení Jaroslava Foglara jsem se dozvěděl z časopisu, kde byl založen leták o tomto sdružení. Bohužel název časopisu si již po tak dlouhé době nepamatuji. K přihlášení nás vedla možnost registrace a tím získání dalších kontaktů popřípadě dalších členů. Myslím, že se to pohybovalo kolem roku 1994 až 95, ale to již lovím hodně hluboko v paměti.

3) MĚLI JSTE NĚCO JAKO KLUB UŽ PŘEDTÍM, NEBO JSTE SE DALI DOHROMADY AŽ V DOBĚ VAŠEHO PŘIHLÁŠENÍ DO SPJF?

Již před samotným přihlášením byl tak trochu náš spolek nazýván klub. Celkem měl tři členy, ale třetí kamarád se odstěhoval do jiné části republiky a tím nebyl ani pak uveden při registraci klubu. Díky kratší existenci klubu se již žádný další člen neobjevil.

4) ŘEKŇTE NÁM NĚCO O VAŠEM KLABU. CO JSTE V KLABU DĚLALI, ČÍM JSTE SE ZABÝVALI (MÁM POCIT, ŽE JSTE SNAD SBÍRALI NĚJAKÉ...)? KDE A JAK JSTE SE SCHÁZELI – MĚLI JSTE KLUBOVNU?

Tak aktivit nebylo zas až tolik. V té době již každý z nás začínal navštěvovat střední školu a času bylo méně. Bylo to hodně o výpravách do přírody a myslím si, že kamarád se tehdy i zabýval sbíráním minerálů. Já sám se i nyní rád vydám do přírody a nejraději do hor. Pamatuji se, že byl tenkrát postaven i vor. Ale bylo z mála zkušeností vytěženo maximum. Tedy vor se podařilo postavit a slavnostně spustit na vodu. Vor bohužel spuštění do vody vzal doslova a spustil se až na dno. Myslím, že tam leží až do dnešní doby.

5) JAK DLOUHO JSTE BYLI AKTIVNÍ (JAK DLOUHO JSTE SE SCHÁZELI)? ZÚČASTNILI JSTE SE ZA TU DOBU NĚJAKÉ AKCE SPJF (I KDYŽ NEVÍM ANI, JESTLI SE V MINULOSTI POŘÁDALY AKCE PODOBNĚ, JAKO SE POŘÁDAJÍ DNES).

Myslím, že aktivita klubu byla dva roky. Pak jak jsem uvedl se každý rozprchl po školách a času bylo méně a méně.

A TO JE O 47. KLABU BOBŘÍ STOPY SEDMIČCE ASI VŠE. CHCI MNOHOKRÁT PODĚKOVAT PANU ZÍTKOVI ZA ČAS, KTERÝ NÁM VĚNOVAL.

NAPSAL MATĚJ

...240. KBS MRAVENCI

Mravenci se od 11.3. (navazují na činnost uvedenou v minulém Východu) sešli na schůzce třikrát.

Během první jsme navštívili pana Zítka, který byl vedoucím 47. KBS Sedmička. Ten nám slíbil, že se u rodičů v bytě podívá, jestli jim nezůstaly nějaké památky na jejich klub.

Na další schůzce se toho moc nedělo, většinu času jsme věnovali zbráním na Asterion, kluci šermovali jako diví. Hned další den, v sobotu 28., přijel Wapi, Svišť no.2, Topik a Žluťásek. Společně s částí Mravenců a s Ferdou se vydali do Ratibořic pracovat na průhledu. Odpoledne byl pak, zřejmě velmi důkladně, prodiskutován chystaný dlouhodobý projekt VČP (ten den jsem ale byl pryč, proto mohou být tyto informace trochu zkreslené).

V pátek 3. dubna byla schůzka kratší než obvykle, protože jsem musel brzy odjet, takže jsme většinu času věnovali fotbálku 3 proti 3. Teď se náš klub tedy chystá a vypraví na Asterion.

MATĚJ

...327. KBS JESTŘÁBI

Kromě týdenních schůzek jsme měli několik jiných podniků. V pátek 20. března to byla soutěž v jedení špaget – Špagetiáda. Na tento podnik se přišel podívat DEG! Deg se mnou a se Svištěm zakládal klub. V září 2006 odešel a po tak dlouhé době zase projevil zájem o to, jak se klubu daří.

Dalším zajímavým podnikem bylo odpoledne se speciální deskovou klubovní hrou. Hra má zatím pravidla docela jednoduchá, ale bude se stále doplňovat a rozšiřovat; takže za několik měsíců to bude složitá megahra.

Dali jsme se na lov bobříků. Také jsem pro klub upravil podle J. Foglara Soutěž tělesné obratnosti.

Jelikož ve třech, resp. ve dvou lidech nemá cenu vést bodování, máme vše (hry, soutěže, práce...) za klubovní peníze – boníky. Za 15 boníků lze koupit klubovní nálepku.

Ve čtvrtek 9. dubna k nám přijeli Dan a Topik a vyrazili jsme na výpravu. Jeli jsme na Chlum. Hlavním bodem programu bylo natočit krátký film Jak založit klub. Kamerama- na nám dělal Frank. Film byl

natočen kvůli projektu napříč kontinenty a bude umístěn na webových stránkách.

WAPI

...338. KBS WHOOK

Naše klubovní aktivita se dá shrnout velmi krátce a podobně jako v předešlém čísle. Avšak s pěkným počasím přichází i choutky na nějakou tu výpravu atd. Jako velká akce se dá počítat víkendový parkourový sraz v Berouně a Praze. Zúčastnili jsme se ho já, Kuba a Tomáš. Bylo to opravdu fyzicky náročné. Jinak plánujeme první výpravu někam zatím blíže k městu. S jarem také přibývá ten pocit „venku je tak krásně a já sedím ve škole“ a o to víc nás to žene ven. Doufám, že příští měsíc toho bude více, co vám budu moci nabídnout.

VOJTASO

... SPRÁVNÁ TROJKA

V březnu jsme zase uklízeli, sehnali jsme si nová kamna. Jsou lepší než ta stará, je v nich dokonce i rošt. Jinak jsme hráli fotbal, v týmech dva na dva na louce před klubovnou. Rybáři vypustili rybník, vzdálený asi kilometr od klubovny, nazývající se Rybník. U něho jsme

několikrát byli, našli jsme zde velké škeble rybníčné a několik mrtvých ryb. Asi se utopily. To je za března vše.

TOPIK

...SVIŠŤ Nº2

O velikonoční pátku jsem se spolu s Čápem a Vojtou vydal na Ukrajinu do hlavního města Kyjevu. V hranicích na Moravě se Čápovi podařilo stopnout auto, které nás dovezlo až do Prešova, kde dostal pokutu za vjetí do zákazu vjezdu. Ašak to nebyla poslední pokuta, kterou jsme obdrželi. O pár hodin později se v naší ložnici (kupé v opuštěném vlaku) objevili příslušníci železniční policie. Zaplatili jsme tedy 20€ a přemístili se pod širák. Po probuzení jsme se vydali na autobusové nádraží a pokračovali do Užhorodu. Z užhorodu jsme se vydali na sedmnácti hodinovou cestu vlakem do Kyjeva. Následovala jedenácti hodinová prohlídka města a opětovný návrat do Užhorodu. Přes Michalovce jsme se vraceli nočním autobusem do Brna. Po návštěvě vietnamce a naplnění žaludku jsme nasedli na vlak a každý pokračoval dle svého směrem.

ZÁŽITKY Z AKCÍ

SPRÁVNÁ TROJKA

SEHNALI JSME DVA ZÁPISY Z KRONIKY
SPRÁVNÉ TROJKY, A TAK SE MŮŽETE
OPĚT POBAVIT.

ZÁŘÍ 2006

„Schůzka začala o čtvrt hodiny déle než měla, protože já jsem se vrátil domů pro tabulky docházky a bodování. Když jsem přišel ke klubovně, Špicna (ted' Šušun) s Frantou (ted' Údík) tam pojídali chléb se sýrem. Jak mě viděli, začali si ze mě dělat legraci, že svolám schůzku na 18.00 a přijdu v 18.07. Osm minut padlo na dojedení chleba a slezení do klubovny.

V 18.15 tedy začala naše zahajovací schůzka. Jako první

jsme si rozdali naše vstupní karty do klubovny – listy ginga na kartách a potažené fólií. Poté jsem vybarvil příslušná okénka v tabulce docházky. Sepsali jsme, kdo má jakou funkci a šli ven. V hájku před klubovnou jsem rozdělal oheň a kluci šli neznámo kam sehnat něco na opékání.

Vrátili se s pěti klobásami, z čehož jsme opekli a snědli čtyři, protože jsme jednu zapomněli v tašce. Při opékání jsme hráli hru Danda z příručky Kudy z nudy.”

LEDEN 2007

„Schůzka začala v 16.30. Já jsem přišel před půlou a zatopil jsem. Poté jsem šel pro Špicnu, který mi řekl, abych se stavil pro Frantu. Když jsem přišel k Frantovi na dvorek, skákal po autě. Do klubovny nešel!

Šel jsem tam sám a za chvíli přišel Špicna. Uvařil čaj. Pili jsme čaj a schůzka byla podle programu! Vyplňovali jsme si průkazky. V 18.00 jsme schůzku ukončili.”

PŘEVZATO Z KRONIKY

Z HISTORIE 240.KBS MRAVENCI
POČÁTKY EXISTENCE Z PERA ZAKLA-
DATELE FERDY FORRÓ.

Na přesný termín vzniku klubu se bohužel nemohu rozpomenout, ale myslím, že bych to dokázal zpětně vypátrat z různých indicií. Jednoznačně to bylo v roce, kdy Soki organizoval dlouhodobku s názvem ULURU. Nicméně oficiální zakladatelský glejt od Sharpa je vystaven v červnu roku 2001, pišme tedy historii klubu od roku 2001.

Než řeknu něco o akcích, zmíním se stručně (a zároveň obšírně) o vzniku klubu. Já jsem členem sdružení od roku 1995. Byl jsem pasivním členem a v České Skalici jsem v té době skautoval. Měl jsem 3 děti. Dvě z nich skautovaly se mnou. V roce 1993 přišel čtvrtý přírůstek (Dan) a já byl nucen skautování zredukovat na domácí použití. Vzhledem k nepříliš skautskému duchu v našem středisku ukončily skautování i moje děti. Tak naše rodina nějakou dobu žila s tím, že jsme si to skau-

tování přizpůsobili pro naši rodinu, která byla takovou skautskou družinou. Pokud to šlo, hodně jsme vyráželi do přírody. Hlavně jsme turistovali – a nejvíc na kolech. Mezitím se narodil David a družina se zase rozrostla. Pak si naše mamka přečetla HLASATEL s vyhlášením dlouhodobky ULURU a přišla s nápadem, že bychom se mohli přihlásit do SPJF jako klub a v té dlouhodobce s dětmi soutěžit. V té době se kluby začaly rozdělovat podle zaměření - Klub bobří stopy, Klub šikovných, Olympijský klub atd. My jsme byli vlastně úplně nový druh klubu (Rodinný klub), ale ten nebyl oficiálně na seznamu, proto jsme si vybrali KBS. Ten má nejbližší k přírodě a turistice. Nějakou dobu jsme váhali nad názvem. A pak jsem přednesl argumenty. Kdo vede klub? Ferda! Kolik nás je? Hodně! Jak říkají našemu obydlí? Mraveniště! A tak vznikl klub Mravenci pod vedením Ferdy Mravence. Začali jsme soutěžit a víc, či míň se nám dařilo. Ale hlavně jsme

všichni dělali věci společně a radostně. Byla to doba rodinné pohody. Dlouhodobka nám pomáhala zpestřit program činnosti.

A pak, myslím, že to bylo v roce 2002, jel první člen klubu, Helča, na tábor SPJF na Pikárec. Tím začala zatím nepřerušená tradice účasti na těchto táborech.

V roce 2003 bylo kulaté výročí RŠ a při naší společné dovolené u kamaráda na faře v Černovicích jsem uspořádal třídenní hru Rychlé šípy hledají poklad. Poklad byl zakopán v márnici a klíč od ní bylo nutno najít v noci na hřbitově. Nebylo to snadné, protože Rychlé šípy byly špehovány Bratrstvem kočičí pracky. Pokud by vás zajímal průběh hry, zeptejte se na něj Dana alias Červenáčka nebo Davida alias Rychlonožky.

Děti stárly a nejstarší Nikola už neměl zájem o naše klubaření. Rodinný klub nebyl stále oficiálním druhem klubu. Uvažoval jsem již delší dobu, že by měl mít klub i jiného, než jen rodinného člena. Aby byl

alespoň trochu podobný ostatním klubům. A přišel rok 2004. Odrostlejší klubaři ze SPJF uchystali fantasy hru v přírodě s názvem AS-TERION. Kdo neznáte Asterion, zkuste si představit Pána prstenů. Je to podobné prostředí, podobní hrdinové, podobné přišery a podobný boj dobra se zlem. Rozhodli jsme se po zralé úvaze, že se zúčastníme. Jen tak mimochodem jsem nabídl kolegovi z práce, že bychom vzali jeho syna s sebou, kdyby měl zájem. A představte si, že se chytil. A tak se Mravenci rozrostli o Dana Vlčka - Bafona. Protože hra byla současně i divadlo, všichni museli mít dobové kostýmy a funkční zbraně (přizpůsobené pro bezpečný boj – na místě proběhla přísná kontrola zbraní). A tak jela od nás velká výprava do Bítova u Vranovské přehrady. Sjelo se sem na šedesát účastníků z celé republiky, pro které bylo připraveno množství zajímavých her, a kteří nakonec dobývali pravý hrad. Atmosféra byla úžasná

a navázala se množství nových přátelství. Za rok v době příprav na druhý ročník této hry jsem jednou při cestě do práce zahlédl v autobusu Matěje, někdejšího člena mé vlčí smečky z období skautování. Hned jsem dostal nápad a taky ho realizoval. Matějovi jsem nabídl účast na Asterionu. A bingo! Matěj se taky chytil. A spolu s bratrem Jakubem se s nadšením zapojili do příprav.

Pro klub Mravenci to byl zároveň počátek nové etapy jeho života. Matěj, Jakub a Bafon se stali jeho členy, zatímco Markéta se z něj naopak odhlásila. Později se odhlásila z klubu i Helča a já. V současnosti je z bývalého klubu Oddíl bobří stopy Mravenci, jehož členy jsem já, mamka a Helča, ale také členové staronového Klubu bobří stopy Mravenci, který nyní vede Matěj. Já jsem zatím vedoucím oddílu a patronem klubu.

POKRAČUJE MATĚJ:

Když mi Ferda zhruba před dvěma lety předal vedení

klubu, já sám jsem neměl čas chodit na schůzky (měl jsem každý pátek tancování), takže na schůzce jsem byl pouze jednou za čas, když mi to odpadlo. Právě v tu dobu začal náš klub bez vedení stagnovat. Sice jsme se účastnili různých akcí, ale jako klub jsme nefungovali. Zhruba před rokem jsem skončil s tancováním, takže jsem začal pravidelně chodit na schůzky, ale ani tak se nic nezměnilo. Prostě jsem neměl dostatečnou vůli, abych začal něco dělat. Teprve před pár měsíci (chvíli před tím, než se rozhodlo o vydávání Východu) jsem začal uvažovat o zaktivizování našeho klubu a v tom mi Východ dost pomohl, protože to byl jakýsi důkaz, že Východočeská pobočka SPJF není vůbec mrtvá a že to jen chce trochu aktivity. Byl to prostě potřebný impuls. Takže právě v těchto dnech se pokouším dát náš klub „dokupy“ a společně se snažíme vypátrat i něco o dvou zaniklých klubech z našeho okolí, o Sedmičce a Zajících, do Východu.

KRAZ

24. - 25. 4. 2009

OUTDOOROVÝ ZÁVOD TÝMŮ V HLUBOKÝCH LESÍCH

Ztratil jsi se v lese? Ztratil si mapu?
Uplavalo ti pádlo? Zradila tě GPSka?
Spletl sis sever a jih na buzole?
Tak to máš smůlu...

...ale i opravdový zážitek.

Tohle a mnoho dalšího se ti může přihodit
z pátku na sobotu 24.-25. dubna 2009
v hlubokých lesích nedaleko Brna.

Kraz je závodem týmů. Pravidlo je jenom
jedno: projít všechny kontrolní body. Každý
úsek je pojat jiným způsobem. Volba cesty
je na vás. Napůl ve dne a napůl v noci,
neustále v lese, máte 18 hodin na cestu k
cíli...

<http://kluby.adam.cz/spif/kraz/>

Ahoj!

Posílám Ti slíbené informace o chystaném večírku pro Zoě. Prosím, potvrď svoji účast do **23. dubna** na mail OliviaDeMarco@seznam.cz nebo telefon **603914583**.

Krycí název akce: **Poselství Draic-kinů 2:**

Procitnutí

Datum: **30. 4. – 3. 5. 2009**

Kde: Areál Katolického gymnázia v Třebíči

Kdy: 30.4. 2009 v 17:00 – začátek akce bude ve 20:00

Co s sebou: Na ubytování 140,- Kč (členové Halahoj a SPJF 120,-), tužku, baterku, šátek, spacák, karimatku, pár přátel do skupinky (ideálně, aby skupinka čítala 5-6 lidí, ale zařadíme i jednotlivce), vlastní jídlo (nedaleko je obchod).

Upozornění: Proplácí se jedna cesta na základě jízdenky (BUS, ČD...)

Brzy na viděnou!

Olívie

PS: O akci se nesmí předem dozvědět táta Zoě.

PPS: V příloze posílám dopis, který vše inicioval. Je potřeba trošku zlepšit Zoě náladu, tak přijďte v co největším počtu.

HALAHOJ

T.J. SOKOL BŘEZOVÉ HORY, SPV PŘÍBRAM
a skautský oddíl MOHAWK
VÁS ZVOU NA

**ROVNOSTVĚRNOST
(SOUTĚŽ MLÁDEŽE V PŘÍRODĚ)**

Dne: 30.4.2009
Start: od 9,00 hod. do 11,30 hod.
Misto konání: Lesopark Litavka
Příbram VI. – Březové Hory
(u fotbal. Stadionu Maria, start u dětského hřiště)
Startovné: 20,00 Kč
Závodí se: ve dvouletých hřídkách
(samosatané dívky, hoši)
Kategorie: I. Předškolní děti a rodiče s dětmi
II. Mladší žáci, žákyně – 1. – 3. třída
III. Mladší žáci, žákyně – 4. – 5. třída
IV. Starší žáci, žákyně – 6. – 7. třída
V. Starší žáci, žákyně – 8. – 9. třída
VI. Dorostenci, Dorostenky
Doporučení: Sportovní oděv / dlouhé kalhoty /
Sportovní obuv, dobrá nálada, vulty
(v cili bude táborák a řada soutěží), tužku, papír
možnost zakoupit nápoje v cili.

**!! Všichni účastníci odpovídají
za vlastní bezpečnost a zdraví !!**

VÝPRAVA ZA TAJEMSTVÍM HRADU POTŠTEJN
anež Možná najdeme i poklad... :-)

Kdy: Sobota 16.5.2009

Kde: Litice nad Orlicí, Potštejn

Pro koho: Pro všechny zájemce o luštění,
šifrování, hledání, objevování, nalézání,
parování, putování a setkání s kamarády
z naší východočeské pobočky SPJF

Sraz: Hradec Králové hl. n. v hale u
odjezdu v 7:50 (odjezd vlaků v 8:03)
nebo Litice nad Orlicí, nádraží
v 9:15

Návrat: předpokládaný
příjezd do Hradce
Králové je v 16:54
nebo v 18:54 podle
zájmu

S sebou: tužku, papír (v Hlavě
asi elektronicky nebudete - i když
nejchci nikoho podceňovat), plavky
(nepl. vyloženo koupání v Orlici), peníze na vlak a vstupné -
zapůjčené vstupné do Orlicí, hradi,
nejlepší však navštívné pozice
jeden (studenti 75 + vlak, dospělí
95 + vlak) a vlak, co potřebujete
k přelsti jednolení výpravy
(máme, že to každý dokáže
posoudit nejlépe sám)

Informace a kontakt:
luckacer@seznam.cz

Za východočeskou
pobočku SPJF se na
Vás těší Duša

Sledujte web
pobočky!

Minulou anketu na téma dobrodružná versus fantasy literatura vyhrála literatura dobrodružná v čele s knihou Jaroslava Foglara Hoši od Bobří řeky.

V dnešní anketě by nás zajímalo co Vás napadne při vyslovení slova **VÝCHOD?**

Vaše odpovědi posílejte buď na e-mail c.vychod@email.cz nebo na telefonní číslo 776256272 (Svišť N°2) .

Odpovědi posílejte do 5.května.

NAPŘÍČ KONTINENTY

TAKTO SE JMENUJE NOVÝ PROJEKT, KTERÝ BUDEME REALIZOVAT VE VÝCHODNÍCH ČECHÁCH. STARTUJEME 1. KVĚTNA, PŘEDPOKLÁDANÝ KONEC JE V PŮLI PROSINCE. HLAVNÍM CÍLEM JE VZNIK NOVÝCH KLUBŮ.

K 1.5. budou spuštěny webové stránky projektu. Na nich budou začátkem každého měsíce zveřejněny úkoly, které budou moci kluby plnit. Jak už název napovídá, každý měsíc bude na téma jiného světadílu. Poslední nebo předposlední sobotu v měsíci bude vždy celodenní hra.

Současně budeme pořádat průměrně dvě náborové akce v měsíci po východočeských městech a vesnicích. Budou to herní odpoledne pro děti a mládež.

Na nich se budeme snažit získat děti pro náš projekt. Pokusíme se o to, aby si založili tým, se kterým se budou moci hry zúčastnit a budeme doufat, že se z herního týmu stane klub.

Zažádali jsme o grant, tak jsme zvědaví, zda peníze dostaneme. Mohli bychom alespoň nabídnout zajímavé ceny a udělat velkou propagaci.

Na webu budou kromě úkolů a legend ke hře i reportáže a přehled akcí, fotogalerie, propagační videa...

Je to náročná práce, ale věříme v úspěch. Každý, kdo by mohl jakkoliv pomoci a bude mít zájem se může ozvat na e-mail časopisu.